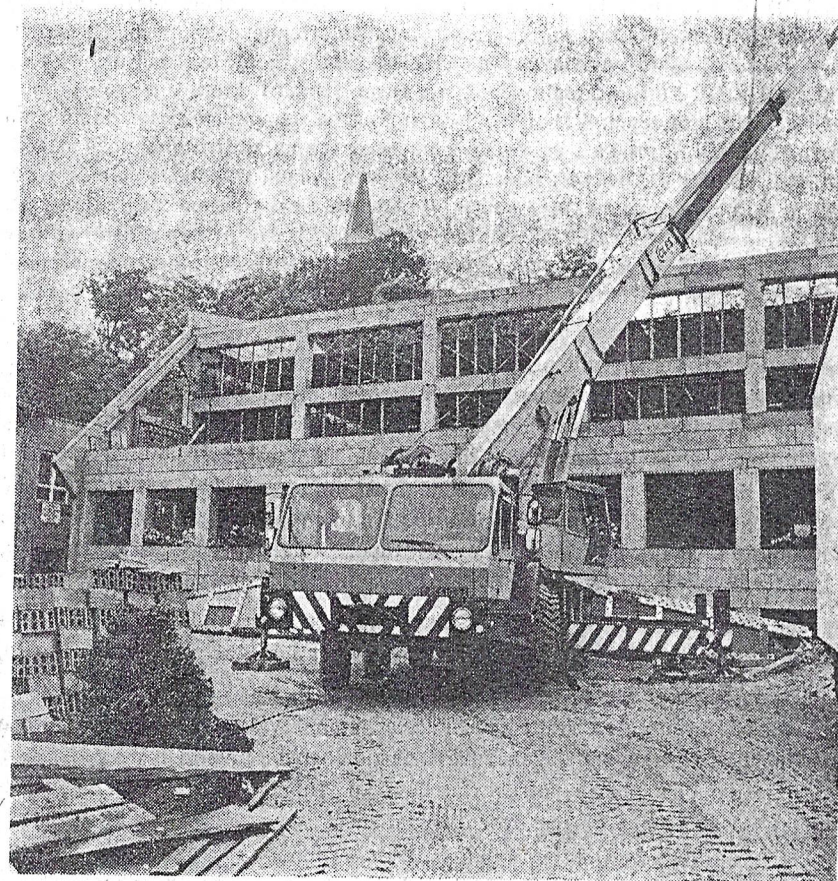

zpravodaj

LISTOPAD 1991

VDÁVÁ OBEČNÍ ZASTUPITELSTVO BÍLOVICE NAD SVITAVOU

Pohled na staveniště školní jídelny a tělocvičny v Bílovicích nad Svitavou.

Stavba školní jídelny a tělocvičny

Jistě všichni sledujeme jak roste stavba, o které se dá říci, že je největší stavbou, která se kdy v Bílovicích realizovala.

Pro ty, kteří nejsou podrobněji informováni zopakujeme o jakou stavbu se jedná. Hlavním objektem je tělocvična, která má rozměry 18×30 metrů. Její velikost umožní v budoucnu plně sportovní vyžití nejen žákům školy, ale i všem dalším zájemcům. Dále je to jídelna pro 300 žáků a samozřejmě kuchyně s nezbytnými sklady. K tomu šatny, kabinety a sociální zařízení.

Jaká je současná situace? Na podzim loňského roku, kdy základy stavby převzala soukromá firma pana Křivy z Buchlovic, byl touto firmou zpracován harmonogram postupu stavby, ve kterém byl stanoven 31. květen dnem dokončení hrubé stavby. Nikdo v té době nevěřil, že je možno tento termín splnit. I přes nepříznivé jaro se to podařilo, takže začátkem června zahájily Stavomontáže Plumlov montáž krovů. Dnes je střecha dokončena. Nevzhledný plech původně navrhovaný na šikmou část střechy byl nahrazen krytinou TEGOLA, kterou dodala a položila firma INOVIA, která má svou prodejnu také v Bílovicích. V budově jsou hotové všechny příčky, je dokončena hrubá elektroinstalace a současně začínají práce na zdravotní technice a ústředním vytápění. V budově krčku byla již před rokem dokončena učebna výpočetní techniky vybavená moderními počítači v ceně kolem 220 tisíc korun, která je všemi zájemci maximálně využívána. Další postup prací je díky řediteli Školského úřadu finančně zajištěn, takže zatím nic nebrání tomu, aby od 1. září příštího roku byla celá stavba nového moderního areálu otevřena.

Nezbytnou podmínkou pro další stavbu v zimních měsících a pochopitelně pro otevření je realizace plynové kotelny. Podařilo se díky především starostovi obce Vilému Klevelandovi, zajistit pro naši obec zavedení plynu. Z toho důvodu byla rovněž vyprojektována nová plynová kotelna pro naši školu. Zajistit ji především finančně bylo velmi svízelné, ale v současné době se stavba začíná realizovat a doufáme, že alespoň část letošní topné sezóny budeme již výhod plynového topení využívat, včetně automatiky, která zaručí co největší ekonomiku provozu.

Další podmiňující investicí je čistíčka odpadních vod, bez které není možno školní jídelnu otevřít. Jak sami víte i na této stavbě se pracuje, takže je předpoklad, že bude včas dokončena.

Vážení občané, jak vidíte snažíme se všichni vytvořit pro naše děti co nejlepší podmínky pro jejich zdraví. Pomozte nám prosím i Vy v případě, že budeme Vaši pomoc potřebovat. Bude to zřejmě při kopání plynové přípojky do školy a přeložce dvorní kanalizace.

Děkujeme Vám

Bohumil KOUSALÍK
ředitel základní školy

Budeme ještě letos topit plynem?

Tuto otázku pokládají lidé naší obce členům Obecního zastupitelstva velice často a v současných dnech téměř denně. Naši občané by samozřejmě rádi věděli, zda si mají ještě na letošní zimu kupovat uhlí nebo koks a nebo mají za tytéž peníze koupit plynový kotel. Občané bydlící na levém břehu Svitavy chtějí často vědět, zda ten plyn vůbec bude také někdy na Havlíčkově ulici, slyšeli prý, že plyn je jen do školy a pro lidi v bytovkách. Proto Obecní rada se rozhodla informace podávat nejen rozhlasem, ale i touto písemnou formou:

Projektová příprava plynofikace Bílovic, Řícmanic a Kanic byla zahájena v r. 1987 ve spolupráci s místními podniky, které přislíbily financování projektů i vlastní plynofikace sdruženými prostředky. Celá akce má od začátku podporu Jihomoravských plynáren Brno, Radlas, protože na konci plynovodu je provozovna Obnovy města Brna v Kanicích, která by byla celoročním velkoodběratelem zemního plynu. Celá tato trasa byla zaměřena, proveden geologický průzkum, zpracován generel a následně zhotoven prováděcí projekt I. etapy — vysokotlak od napojení na dálkový plynovod pro velkou regulační stanici u hrušky na Obřanské, dále středotlak po malou regulační stanici na ulici SKN a středotlak podél okresní komunikace a ulici Komenckého k budově školy. Na financování projektové přípravy se podílel vedle Okresního úřadu Brno-venkov, mlýn a ÚP závody. Ostatní podniky vzhledem k finančním těžkostem se zatím na této akci nepodílejí.

Od Okresního úřadu jsme na realizaci plynofikace Bílovic získali v r. 1990 300 000 Kčs a v r. 1991 bylo plánováno 3,5 mil. Kčs, přiděleno bylo však jen 1,1 mil. Kčs. Pro splnění záměru — dostat plyn do školy, bylo nutno hledat od začátku roku všechny možné cesty k tomu, aby stavba byla co nejlevnější.

Velká regulační stanice, která bude před Bílovicemi u hrušky, byla objednána již v r. 1988 a do loňského prosince byla její cena 600 tis. Kčs, od ledna 1991 ji nabízí Sigma Ústí nad Labem za 2 900 000 Kčs. Představy, že toto zařízení zaplatí místní podniky, se ukázaly v současných ekonomických podmínkách jako nereálné. Proto probíhaly v I. polovině r. 1991 složité jednání se Sigmou i jinými podniky v zájmu snížení nákladů na stavbu stanice. Bez opláštění — jen technologie — byla nabídka nejprve ve výši 1,3 mil. Kčs, pak 1,1 mil. Kčs. I při této ceně by plyn v r. 1991 v Bílovicích nebyl. Nakonec došlo k dohodě s pracovníky brněnských plynáren, kteří zajišťují technologii za 500 tis. Kčs a Železniční stavitelství Brno — generální dodavatel — zajišťuje vlastní stavbu budovy za 100 000 Kčs. Po této dohodě mohla pokračovat další část stavby plynovodu — od hrušky ke kostelu. Navíc obec finanční prostředky neměla, další z Okresního úřadu byly přislíbeny v r. 1992. Proto se hledal podnik, který by převzal výstavbu plynovodu do školy, k mateřské škole a k velkým kotelnám v bytovkách na Obřanské. V červenci toto přislíbil podnik IPS Brno-Židenice s tím, že náklady na zbývající část plynofikace bude platit z úvěru do konce roku a vyúčtuje investorovi až v lednu 1992, kdy budou přiděleny další finanční

prostředky ze Státního fondu komplexní bytové vybavenosti, ze kterého jsou financovány i ostatní stavby v Bílovicích mimo stavbu školní jídelny a tělocvičny.

Realizaci značně napomohl také hlavní stavbyvedoucí p. ing. R. Liška, který neustále hledal nejlevnější potrubí a nejlevnější dodavatele. Pro informaci — 1 m potrubí Ø 200 mm stál v r. 1990 210 Kčs, nyní se dá získat za 500—800 Kčs. Pan ing. Liška na začátku roku zajistil od různých podniků zbytky starých zásob na polovinu letos realizovaného plynovodu za ceny r. 1990. Stavba 1 m plynovodu stojí 1 000 Kčs.

Podmínkou uvedení plynovodu do provozu je napojení na kotelny velkoobděratelů — tj. základní škola, bytovky na Obřanské a mateřská škola. Pak se mohou napojovat malooobděratelé — tedy rodinné domky. Z iniciativy občanů na ulici Jiráskově vzešla žádost o realizaci plynovodu za úvěr zde bydlících občanů obci. Obecní rada i zastupitelstvo návrh podpořily, občané zapůjčí bezúročně cca 10 tis. Kčs na 2 roky do konce r. 1993 obci a za tyto peníze bude ještě v letošním roce veřejný plynovod na Jiráskově ulici postaven. Za to budou moci občané v této části obce topit plynem již začátkem r. 1992 a samozřejmě celou zimu 1992/93. Jinak by se zde zavaděl plyn až v r. 1993—1994. O podobné iniciativě uvažují také občané na Kozlíkově ulici.

V příštím roce se dostaví plynovod přes těleso dráhy ČSD, přes řeku Svitavu a Havlíčkovou ulicí až k ÚP závodům a na hranici obce do Řícmanic. Při dostatku finančních prostředků ke mlýnu a na Polanku k bytovému domu, který bez tohoto topného media by nemohl být zprovozněn.

V r. 1993 bude se stavět plynovod postupně v jednotlivých ulicích obce. Doufejme, že v té době bude dostatek přidělených finančních prostředků, neboť rozhodnout, která ulice bude plynofikována v r. 1993 a která až v r. 1994 by bylo velmi obtížné a pro část našich občanů vždy nespravedlivé.

K ostatním stavbám už jen informativně:

Čistička odpadních vod by měla být dokončena v r. 1992 a proto i když zde práce pokračují neustále zvyšujeme tlak na dodavatele.

Bytový dům přes finanční potíže pokračuje díky půjčce soukromého stavitele p. Josefa Svobody. Rád by do konce roku stavbu zastřešil — pokud bude dostatek finančních prostředků. V příštím roce by byty měly být již dokončeny včetně bytů bezbariérových — pro vozíčkáře či invalidní občany.

Ve spolupráci s MUDr. J. Fajkusem a generálním projektantem hledáme řešení ke zřízení dalšího zdravotního střediska, předseda zdravotní komise MUDr. P. Žarošský prosazuje v tomto domě umístění malé rehabilitace. Doufejme, že se oběma zdravotníkům podaří ve spolupráci s projektantem ing. arch. Z. Tihelkou něco z těchto záměrů uskutečnit.

O stavbě školní jídelny a tělocvičny a rekonstrukci kotelny píše na jiném místě ředitel ZŠ B. Kousalík. Jen bych chtěl podotknout, že je to stavba téměř za 14 mil. Kčs a v následujícím období se budou provádět všechna

řemesla od různých firem, z nichž mnohé ještě i dnes se musí stále hlídat, kontrolovat nejen co do času, ale hlavně co do kvality práce. A možná bude docházet i k výměně některých nesoriozních dodavatelů. Bez denní kontroly ze strany ředitele ZŠ, který na této stavbě tráví hodně svého volného času a bez pomoci našich rodičů i dalších občanů během výstavby — bychom nebyli dnes s realizací této stavby tak daleko. Uznání patří hlavněmu dodavateli p. J. Křívovi, který svým přístupem k této stavbě zajistil, že bude v původním termínu dokončena.

Již třetím rokem se provádí v naší obci rekonstrukce elektrického vedení k jednotlivým domům, dále současně rekonstrukce veřejného osvětlení a místního rozhlasu. Od r. 1990 trápí naše občany nedodělky rekonstrukce veřejného osvětlení v dolní části obce, kdy z chodníků vyčnívají kabely, a ve značné části ulic jsou výkopy, hromady písku a kolem řeky k nádraží nesvítil vůbec světlo. Výsledek nesoriozního dodavatele JME Brno, se kterým probíhají téměř denně jednání v zájmu zrychlení prací. Ani pomoc při výkopech a dalších pomocných pracích členy civilní náhradní služby pod vedením p. RNDr. J. Skalníka nebyla dostatečným impulsem k tomu, aby rekonstrukci montážní závod JME Brno dokončil do konce října 1991 jak bylo přislíbeno.

Na pekárně se v posledních týdnech střídají různé montážní firmy, v září proběhla úspěšně zkouška pečení v obou pecích, ze zařízení chybí již jen část dílů na těsto. Po dokončení všech stavebních, montážních a úklidových prací bude již v listopadu k dostání opět bílovický chléb.

Nejméně pokročily inženýrské sítě pro 95 rodinných domků na Polance. Předně proto, že jsme finančně preferovali ostatní stavby. V příštím roce by i zde měla realizace pokročit. Ale o tom zas až příště!

Obecní rada

Bílovice nad Svitavou

Víte PROČ?

V poslední době si kladou občané naší obce spousty otázek. Proč to dělají na obci tak a nejinak?

Zajímají se prostě o život v ní a to je dobře.

Na některé z těchto otázek se pokusím alespoň touto cestou odpovědět.

Od 7. dubna 1991 vstoupila v platnost „Vyhláška obecního úřadu o místních poplatcích“, která mimo jiné stanovila i povinnosti toho, kdo v obci provozuje restaurační a jemu podobná zařízení, ve kterém realizuje prodej tabákových a alkoholických výrobků, odvádět z něj do obecní pokladny určité procento.

Zákon ČNR, ze kterého bylo vycházeno, dovoluje určit odvod až do výše 10 % prodejní ceny.

Obecní zastupitelstvo, vědomo si volebního programu a v něm pak podpory soukromého podnikání, však tuto výši v místní vyhlášce stanovilo

pouze pro fyzické a právnické osoby, které **nemají** trvalé bydliště, či sídlo v naší obci.

V praxi se jednalo zejména o pohostinství bývalého společenství Jednota — nyní Konzum a restauraci manželů Gjumiových. Ostatním pak stanovilo odvod ve výši pouze 5 %.

Nová skutečnost však nastala otevřením Obecní hospody, která je provozována Drobnými provozovny obecního úřadu. Zde bylo od této povinnosti upuštěno vůbec.

Nyní nastaly různé diskuse. Proč ostatní ano a Obecní hospoda ne? Tak tedy, Obecní hospoda je zařízením obce. Zde se veškerý zisk podle platných předpisů převádí do obecní pokladny a to nejenom 5 nebo 10 %.

Na vysvětlenou je nutno uvést, že z těchto prostředků je např. hrazena výstavba pekárny.

Ten, kdo prochází naší obcí kolem půlnoci si jistě všimnul, že po této hodině rázem pohasnou lampy pouličního osvětlení. Není to pro poruchu tohoto zařízení, ale z rozhodnutí obecního zastupitelstva. Před tímto rozhodnutím bralo obecní zastupitelstvo v úvahu několik otázek. Zejména příjezdy posledních vlaků, ať směrem na Brno nebo z něj, autobusu ČSAD na lince Brno—Babice, dále pak frekvencí občanů v obci po této hodině a zejména finanční otázku úhrady provozu veřejného osvětlení.

Víte, že jedna hodina provozu stojí obecní pokladnu cca 120 Kčs? Na první pohled není tato suma nijak závažná, ale za období od června do konce prosince tohoto roku při pohaslém osvětlení po dobu 3 hodin denně, ušetří obecní pokladna cca 50 000 Kčs a to už stojí za to! Co říkáte?

Finančních prostředků potřebných pro provoz obce není nikdy dostatek, zvláště pak při omezování dřívějších dotací.

Není snad třeba, abych zde vypisoval všechny akce, které zabezpečuje obecní úřad a na které putují prostředky z rozpočtu obce. Proto jen některé.

Je to přístavba školy, nyní navíc spojená s rekonstrukcí její kotelny, výstavba pekárny, čistička odpadních vod, rekonstrukce veřejného osvětlení, budování přípojky plynu do obce atd.

Dřívější NV získal koupil v roce 1987 tzv. Řeckou vilu (budova u nádraží vedle zubní ordinace) a to v dobré víře její opravy a provozu jako historické a kulturní památky. Oprava však nebyla do dnešního dne realizována a obecní zastupitelstvo je nyní postaveno před problém, co s budovou dále. Náklady na opravy představují v hrubých odhadech bez vnitřního zařízení částku 350—500 tisíc Kčs. Tuto sumu při financování shora jmenovaných akcí obecní pokladna nemá k dispozici. Oddálit opravu na pozdější léta, znamená zvýšit její náklady a objekt zabezpečit proti zneužití. Navíc nepůsobí tato budova při vstupu do naší obce, vzhledem ke svému dosti schátralému stavu, příliš dobrým dojmem.

Návrhů co s budovou dále, byla spousta. Nikomu z nás se nechtělo zbavovat obecního majetku. Probíhala dlouhá a únavná pracovní jednání. Názory se různily.

Nakonec bylo přijato kompromisní řešení v podobě zveřejnění inzerátu na dlouhodobý pronájem (30 roků) a to za cenu její opravy. Tak se stalo. I k mému osobního překvapení byla odezva na zveřejněný inzerát velmi malá. Náš požadavek respektovala pouze jedna odpověď. Ostatní měli zájem pouze o koupi objektu.

Proběhla další a další jednání. Nakonec jsem i já na veřejném zasedání, kde se tato otázka rovněž probírala, hlasoval proti svému původnímu přesvědčení, pro prodej vily.

Obecní zastupitelstvo tak většinou hlasů rozhodlo Řeckou vilu odprodat za nejvyšší vyvolanou cenu a navíc s břemenem, tj. povinností, využívat ji ke kulturním akcím se zákazem zřízení bytové jednotky za účelem trvalého bydlení.

Poslední otázkou, kterou se dnes pokusím vysvětlit je provoz školní jídelny.

Jak jistě všichni víte, školní jídelna byla až do konce školního roku provozována, v ne příliš příjímavých prostorách, v pronájmu u pana Kvapila.

S platností nových ekonomických pravidel uplatnil svůj oprávněný nárok na nájemném a to ve výši cca 50 000 Kčs ročně. Ani s touto sumou náš rozpočet nepočítal.

Vše je však spojeno se vším jak se lidově říká a tak se nová pravidla projevila i v úbytku dětí při návštěvě MŠ. Tak došlo k uvolnění prostor pro zřízení nové školní jídelny, sice v omezeném počtu strávníků, ale bez platby nájemného, v budově obce, tj. mateřské škole.

Od 1. 9. 1991 se tak děti budou stravovat v lepších podmínkách a to pouze provizorně, do otevření školní jídelny v nové přístavbě základní školy.

Možná, že jsem svými odpověďmi na Vaše otázky všechny neuspokojil, jsem ale přesvědčen, že je třeba nejen klást otázky, ale umět na ně konkrétně odpovědět, či navrhnout lepší řešení.

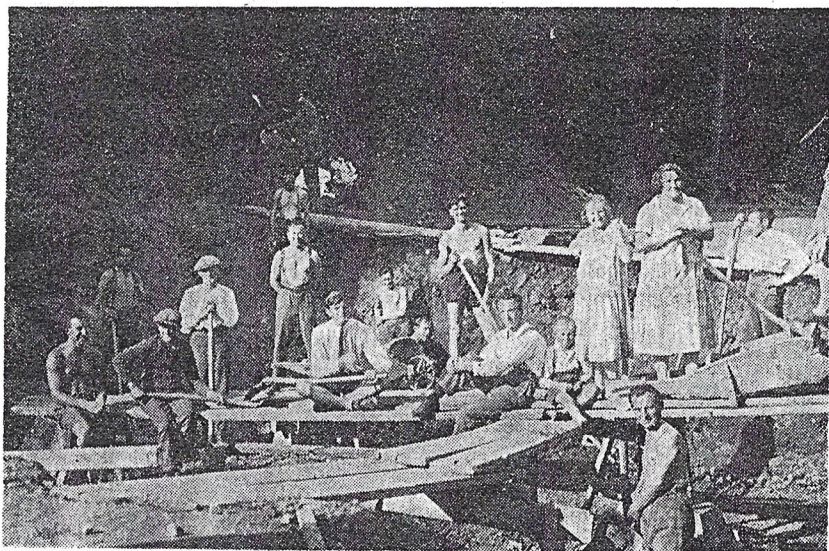
A o to, věřím, že nám všem jde.

Karel BUCHTEL

předseda finanční komise

Vzpomínky na bílovická výročí

Ve sletovém roce před 65 lety se 19. září roku 1926 v Palackého údolí konala za početné účasti bílovických občanů a hostů z Brna a okolí slavnost položení základního kamene ke stavbě sokolovny. V této radostné chvíli se bílovický Sokol, po třicetiletém nemalém úsilí o zbudování vlastní tělocvičny najisto přiblížil ke svému vytouženému cíli.

Staveniště sokolovny v srpnu 1926.

Zleva: Vladimír Elgart, Vojtěch Petlach, Vil. Hloušek a Rudolf Prachař, v pozadí zednický mistr před ním Fr. Taranza a Václav Anton, sedící: Vil. Procházka a Jan Naske, mezi nimi dole: Zd. Srba a Jos. Bruner, stojící: Ruda Havlíček, dítě, pí Valentová, Anděla Nasková, Ant. Smejkal a vpředu Jan Valenta.

Při tomto památném výročí bude snad vhodné, když pohlédneme do minulosti a připomeneme si, kde bílovický Sokol od svého počátku až do otevření sokolovny cvičil.

Zakladatel bílovického Sokola, 21-letý učitel, tišnovský rodák Josef Pokora, v roce 1893 cvičil s omladinou na školním cvičišti, v roce 1894 naproti škole na Drábkově louce v lukách a v zimním období let 1894/95 „za vodou“ v Janákově hostinci.

V květnu roku 1895 cvičenci museli na žádost hostinského Janáka sál vyklidit pro letní hosty, Němce a Židy, kteří zde mívali v sezóně taneční zábavy; obecní zastupitelstvo a místní školní rada na přímliivu řídícího učitele Tepery souhlasily, aby Sokol cvičil ve škole.

V roce 1896 se rokovalo o stavbě tělocvičny a v následujících letech stavební družstvo několikrát žádalo obec o stavební místo, ale obecní výbor odpověděl, že vyhoví, až bude mít Sokol peníze.

Tehdy zakladatelé sokolské jednoty horovali pro vlast a sokolské ideály, jak o tom svědčí tyto výroky:

Josef Tepera: Budeme-li kráčet za hesly „Svůj k svému“ a „Lví silou“, pak zkáza nás nezachvátí, pak budeme mladí, staří jedna mysl a jeden duch

Josef Pokora: Nebýt Sokolem jen pro čapku s pérem a červenou košili, ale pod ní musí platit plamen horoucího nadšení a lásky k vlasti!

Josef Svoboda, kolář: Neustávejme pracovat, pracujme vytrvale a svorně ve prospěch drahého, utlačovaného národa, jehož skvělá budoucnost budíž naším cílem.

Také starosta Josef Kozlík promlouval o zbudování vlastní tělocvičny a o vzdělání a hrdošti národní.

V roce 1899 mladí sokoli měli školní tělocvičnu opustit, ale na Teperův zákrok ve škole zůstali.

V letech, kdy se cvičilo ve škole, zábavy, večírky a jiné sokolské podniky se pořádaly podle situace ve všech hostincích, tedy u Janáků, nejvíce však na (návsí) dědině u starosty obce Václava Taranzы, později u Kořínků a od roku 1903 u Jaroslava Svobody.

Hostinský však sokoly zklamal, proto se v roce 1905 odstěhovali se sokolskou agendou na Janákovo ke Karlu Havláskovi a když jeho nástupce hostinský Eduard Měcháček nevycházal Sokolu vstříc, na podzim roku 1907 se vrátili ke Svobodovi—Harovi, ale ani u něho nebyli spokojeni a odešli k Prachařům (nyní u Ševčíků). Tehdy výbor vyjednával s Klárou Prachařovou o stavbě tělocvičny, ale k dohodě nedošlo.

Děti v obci přibývalo a v roce 1907 tělocvična v přízemí školy musela být adaptována na další učebnu.

Od října roku 1907 do března 1908 se cvičilo u Svobodů, v létě v přírodě a v dalších pěti letech byl Sokol bez tělocvičny. V roce 1909 se cvičilo pouze v létě, v roce 1910 ve stolařské dílně Františka Šurého a v letech 1911—1912 na školním cvičišti a v zimě v bytě Františka Matějčička.

V létě roku 1913 Sokol uzavřel se Svobodou smlouvu, půjčil mu bezúročně tři tisíce korun na opravu sálu a v listopadu t. r. se do tělocvičny nastěhoval a v ní za světové války, ve zlých časech, Těsnohlídkovou zásluhou v činnosti neustal.

V roce 1915 od 29. ledna do konce září byl sál obsazen vojskem a po tuto dobu se cvičilo v Časnýři — Havlíčkově ulici, v soustružnické dílně JUDr. Vítězslava Randuly.

Po 28. říjnu 1918 nesmírná radost přivedla do Sokola 80 nových členů a znovu se jednalo o stavbě vlastní budovy.

Dne 3. května 1919 obecní výbor za starostování prof. Anděloslava Olejníčka daroval Sokolu pozemek na stavbu sokolovny a 10. srpna t.r. Sokol poprvé uspořádal veřejné cvičení na vlastní půdě. Bylo to první veřejné cvičení po světové válce v osvobozené vlasti; konalo se na pokraji Palackého údolí v radostném ovzduší za četné účasti. Do této doby se veřejná cvičení a výlety pořádaly na úpatí Hradiska, pod kaštiny naproti letnímu výčepu.

Dne 8. září 1921 se ustavilo Družstvo pro zřízení tělocvičny a jeho usilovná snaha přivedla po šesti letech dílo ke zdárnému konci.

Poslední letní neděle roku 1926 byla pro bílovickou sokolskou jednotu a její příznivce velkým svátkem. Okna mnoha domů byla ozdobena praporky, na některých střechách vlály prapory a z Uliček zvesela vyšel slavnostní průvod, v němž pochodovala mládež, ženy a muži v krojích i v civilu a s nimi i významní brněnští sokolští činovníci.

Na cvičišti zazněly fanfáry Smetanovy „Libuše“, načež promluvil starosta Sokola Jan Kartous, starosta obce prof. Anděoslav Olejníček, předseda stavebního družstva Rudolf Pospíšil, slavnostní řečník — župní vzdělávatel bratr Zahradník, pak JUDr. Hynek Bulín, MUDr. Václav Bartoníček, prof. Josef Pokora, Aleš Andrýs aj. Do základního kamene byla vložena pamětní listina a též štafeta ochozské jednoty, kterou přinesl žák v čase 17 minut a 3 vteřiny. Účinkoval pěvecký sbor bílovické sokolské jednoty a dechová hudba královopolského Sokola.

Na podzim roku 1926 byla dokončena hrubá stavba, pak byly provedeny práce řemeslné a 4. září 1927 byla sokolovna slavnostně otevřena.

Dnes už jen několik posledních pamětníků vzpomíná na bývalé bílovické nadšené sokoly, jimž patří náš dík a vzpomínka na nezapomenutelné, radostné a dávno odvátné chvíle.

Miloslav PROCHÁZKA

Před 100 lety roku 1891 byla v Bílovicích neděle 25. října dnem svátečním a slavnostním, a ač je už dávno zapomenuta, patří k významným chvílím v životě naší obce.

Toho dne ve vsi stály dvě slavobrány, dědina byla ve slavnostním hávu a v Lukách byla slavnostně vysvěcena a svému účelu předána jednopatrová novostavba obecné školy, za účasti asi dvou tisíc lidí, kteří ve výletních Bílovicích projevíli nesmírnou radost ze zdařilého díla.

Bylo to v době, kdy se ve vnitřním Brně vytrvale, neústupně a těžce bojovalo o českou školu a českou duši.

Třeba připomenout, že první česká obecná škola v Brně byla soukromá, byla povolena až v roce 1877 a vyučovalo se nejprve v Besedním domě a v příštím roce v klášteře minoritů. Ještě v roce 1918 nebylo v Brně jediné veřejné české školy mateřské ani měšťanské a zatím co Němci měli 32 obecných škol, Češi jen 9.

Starostou obce byl v roce 1891 Václav Taranza, řídícím učitelem Josef Tepera, hanák rodem ze Štěchovic u Kroměříže a s ním na dvoutřídní obecné škole učila Marie Menšíková, která toho roku odešla do Jehnic.

Do Bílovic přišel 1. září prozatímní učitel, tišnovský rodák Josef Pokora, který zde začal svoji učitelskou praxi a o rok později z Tvarožné do nově zřízené třetí třídy tikovický rodák učitel Josef Kozlík.

V bílovické nové škole sešli se tak tři nezapomenutelní učitelé, kteří probouzeli zaostalou dědinu k národnímu uvědomění, přiváděli ji k pokroku a vedli ji po obtížných cestách k lepšímu zítřku; tenkrát se začala psát nová a zajímavější kapitola dějin naší obce.

Miloslav PROCHÁZKA

Společenská kronika

V roce 1990 od 1. července do 31. prosince se narodily tyto děti:

17. 7. Trbola Ondřej	24. 9. Zelinka Michal
29. 7. Fazor Tomáš	29. 9. Křivánková Nikola

V roce 1991 od 1. ledna do 31. července se narodilo 19 dětí, jsou to:

9. 1. Brabec Lukáš, Havlíčkova 500	23. 4. Skoupá Irena, Komenského 422
31. 1. Bednařík Jan, Tyršova 25	25. 4. Jejínková Zuzana, Havlíčkova 17
2. 2. Kvapilová Lucie, Jiráskova 560	26. 4. Aulehlová Barbora, Husova 308
9. 2. Kučerová Dagmar, Husova 214	10. 5. Dočkal Jan, Dobrovského návrší 285
13. 2. Malach Martin, Komenského 182	17. 5. Svobodová Iveta, Havlíčkova 662
13. 2. Florián Tomáš, Havlíčkova 116	18. 5. Zimová Kateřina, Husova 223
25. 2. Kaša Vítězslav, Tab. návrší 563	17. 6. Ondrůjová Lenka, Mladova 389
15. 3. Lampel Benedikt, Jiráskova 613	2. 7. Sylvestrová Tereza, Jiráskova 654
17. 4. Kapitán Petr, Jiráskova 464	
17. 4. Vystrčil Milan, Trávníky 301	
20. 4. Sustáček Filip, Havlíčkova 500	

Všem těmto dětem přejeme hodně zdraví a jejich rodičům mnoho radosti a spokojenosti ze svých dětí.

V letošním roce 1991 se dožili nebo dožijí tito naši spoluobčané svých jubileí.

95 let	18. 9. Ondrášek Eduard, Husova 127
29. 1. Dudková Marie, Taranzova	1. 10. Peřinová Emilie, Havlíčkova 406
4. 9. Kapustová Kateřina, Havlíčkova	6. 11. Pospíchalová Františka, Polanka 509
93 let	88 let
13. 3. Doupovcová Josefa, Havlíčkova	9. 2. Štěrbačková Štěpánka, Kollárova
92 let	10. 2. Prachařová Růžena, Taranzova 435
9. 7. Petržilková Růžena, Palackého údolí 165	17. 4. Procházka František, Dobrovského návrší 249
90 let	27. 4. Hlubinková Ludmila, Komenského 273
22. 1. Drascherová Marie, Havlíčkova 499	20. 6. Trnková Aloisie, Fügnerovo nábřeží 28
19. 4. Pospíšilová Anastázie, Obránská 593	2. 11. Krahulec Metoděj, Dobrovského návrší 436
16. 5. Orvošová Judita, Polanka 627	89 let
3. 4. Syrovátková Emilie, Kozlíkova 502	22. 12. Lázníčková Marie, Kozlíkova 572

87 let

15. 2. Mazanec František,
Kozlíkova 501
28. 3. Taranza Jaroslav,
Husova 491
25. 8. Chromek Jan, Husova 363
22. 12. Fialová Marie,
Jiráskova 335
28. 12. Cenková Anežka,
Kozlíkova 525

85 let

7. 1. Felix Karel, Husova 108
23. 1. Svoboda Jan, Husova 160
7. 2. Taranzová Helena,
Husova 491
28. 3. Doležal Stanislav,
Havlíčková 245
6. 4. Adámková Marie, Tyršova 78
13. 4. Uhrová Julie, Husova 117
20. 5. Jelínek Vladislav,
Fügnerovo nábřeží 259
8. 7. Filová Marie,
Fügnerovo nábřeží 123
12. 9. Procházková Marie,
Dobrovského návrší 249
18. 9. Staňková Marie, Žižkova 68
11. 10. Drlíková Arnoštka,
Havlíčková
18. 12. Srbová Františka,
Jiráskova 341

84 let

20. 2. Dohnalová Anna,
Fügnerovo nábřeží
17. 3. Sedlecký Jaroslav, Sv. Čecha
24. 5. Menšíková Magdalena,
Teperova 505
14. 7. Kalodová Anna, Poděbradova
25. 9. Pokorná Františka,
Taranzova 442
25. 11. Křivonožková Božena,
Trávníky 480
31. 12. Bandochová Marie,
Komenského 532

83 let

14. 1. Lupač Josef,
Fügnerovo nábřeží 123
28. 1. Krautmanová Marie,
Dobrovského návrší 263
4. 2. Hladíková Klotilda,
Žižkova 70

21. 2. Opletal Josef, Havlíčkova 272
23. 2. Biatná Marie,
Komenského 215
1. 3. Svobodová Božena,
Husova 445
5. 3. Pinková Božena, Polanka 565
5. 3. Kazdová Josefa,
Kozlíkova 616
5. 5. Bažata Jiří, Trávníky 202
21. 5. Trnka Miloslav,
Jiráskova 511
14. 6. Frýzová Ludmila,
Taranzova 398
19. 7. Krahulcová Marie,
Dobrovského návrší 436
20. 7. Moser Emanuel,
Fügnerovo nábřeží 203
29. 7. Kučerová Anna,
Havlíčková 105
16. 10. Hlaváčová Marie, Husova 177
15. 12. Tomášek František, Sv. Čecha
27. 12. Kotolová Marie, Sv. Čecha 178

82 let

23. 1. Zubalíková Jarmila,
Jiráskova 248
24. 1. Špatná Marie, Husova 327
2. 2. Kartous František,
Kratinova 320
9. 2. Holá Karla, Hradisko 549
16. 3. Schütz Miloš, Kozlíkova 561
18. 3. Krejčí Eduard,
Komenského 281
28. 3. Vašíčková Anděla, Husova 274
22. 4. Grycová Aloisie, Husova 190
25. 4. Fiala Antonín, Tyršova 291
4. 5. Olejníčková Vlasta,
Husova 242
7. 5. Nečasová Flloména,
Dobrovského návrší 555
31. 5. Taranzová Antonie,
S. K. Neumanna 602
17. 7. Procházka Miloslav,
Polanka 396
28. 7. Skřípská Anna,
Fügnerovo nábřeží 222
10. 8. Wünschová Milada,
Kollárova 282
31. 8. Senk Theodor,
Dobrovského nábřeží 487
2. 10. Šmidková Ludmila,
Havlíčková 580

7. 10. Severová Emilie,
Kratinova 339
30. 11. Mašek Arnošt, Jezírko 97

81 let

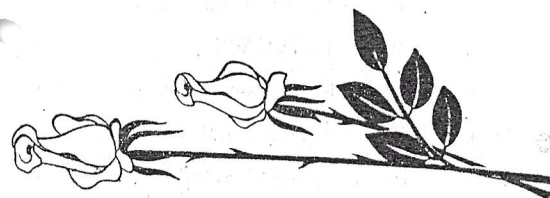
13. 1. Roth Josef, Husova 225
22. 1. Stejskal Štěpán, Hradisko 564
22. 2. Mašková Marie, Jezírko 97
28. 2. Havlíčková Růžena,
Kozlíkova 527
18. 3. Peša Vladimír, Kozlíkova 547
5. 4. Lejhancová Markéta,
Fügnerovo nábřeží 260
21. 4. Pochop František,
Žižkova 63
29. 4. Slaný Richard, Husova 103
8. 5. Lustig Bedřich,
Havlíčková 280
24. 5. Škárka František,
Komenského 556
28. 7. Trnková Hedvika,
Dobrovského návrší 462
1. 8. Kala Bohuslav, Žižkova 50
13. 8. Kubíčková Anna,
Teperova 458
10. 9. Drahovzalová Hedvika,
Havlíčková 538
21. 9. Korabečná Anna, Žižkova 101
25. 10. Taranzová Milada,
Taranzova
26. 10. Jelínková Marie, Husova 113

12. 11. Skácelová Marie,
Obřanská 343
17. 11. Dvořáková Josefa,
Havlíčková 229
20. 11. Rybářová Františka,
Havlíčková 453

80 let

29. 1. Nováková Marie, Sv. Čecha 58
1. 4. Krchňáková Justina,
Teperova 638
25. 4. Felixová Milada, Husova 108
7. 6. Lustigová Božena,
Havlíčková 280
23. 6. Treutner František,
Obřanská 207
3. 7. Pařízková Amálie,
Tyršova 304
1. 8. Opletalová Anastázie,
Havlíčková 272
26. 8. Sedláčková Marie,
Husova 213
15. 9. Neveselá Anna,
Komenského 154
23. 9. Pinková Bedřiška, Žižkova 66
26. 9. Vodáková Marie,
Fügnerovo nábřeží 36
12. 12. Trnka Antonín,
Jiráskova 590

Všem těmto jubilatům přejeme hodně zdraví, spokojenosti a životní pohody do dalších let.

27. května oslavili „ZLATOU SVATBU“ manželé Antonín a Anežka Trnkovi z Jiráskovy ulice.

5. července oslavili „ZLATOU SVATBU“ manželé Arnošt a Božena Huňárovi z Kollárovy ulice.

Přejeme jim zdraví, dobrou životní pohodu a ještě mnoho dlouhých společných let.

A nyní tu smutnější zprávu.

Za rok 1990 zemřelo v Bilovicích nad Svitavou 37 spoluobčanů, 20 mužů, 17 žen.

9. 1. Kachlíková Marie	88 let	27. 6. Dvořák Antonín	66 let
10. 1. Danda Josef	77 let	15. 7. Adámek Jiří	37 let
18. 1. Kozel Václav	77 let	20. 7. Moserová Jana	70 let
23. 1. Mauer Bořivoj	52 let	18. 8. Grónová Věra	74 let
22. 2. Bandochová Zofie	84 let	4. 10. Bednařík Oldřich	58 let
28. 2. Mikulášek Zdeněk	39 let	7. 10. Stloukal Leonard	82 let
18. 3. Bandoch Rudolf	64 let	4. 11. Kulhánková Marie	88 let
22. 3. Drascher Karel	77 let	5. 11. Gelnarová Vlasta	76 let
27. 3. Kartousová Božena	77 let	5. 11. Doležal Dušan	54 let
29. 3. Krist Ivan	55 let	9. 11. Henclová Anna	92 let
19. 4. Hrachovinová Vlasta	79 let	12. 11. Muselík Silvestr	84 let
21. 4. Harašta Karel	72 let	19. 11. Marek Oldřich	53 let
4. 5. Kristová Marie	82 let	19. 11. Hloušková Jitka	59 let
19. 5. Moučka Jaroslav	82 let	26. 11. Kartous Vlastimil	78 let
26. 5. Pernicová Josefa	87 let	28. 11. Kalová Božena	76 let
2. 6. Svačina Alois	77 let	4. 12. Řehořková Vlasta	79 let
6. 6. Kala Jiří	59 let	10. 12. Vojáčková Františka	72 let
18. 6. Šimonová Margita	80 let	27. 12. Wünschová Albína	83 let
		28. 12. Kafka Bohumil	38 let

V letošním roce zemřeli tito spoluobčané:

12. 1. Jankylová Marie	79 let	20. 5. Zavadil Josef	62 let
17. 1. Staněk František	82 let	30. 5. Machulová Františka	87 let
28. 2. Kučerová Marie	71 let	2. 6. Jelínek Vladislav	85 let
22. 3. Bajer Otakar	79 let	8. 6. Kartousová Hedvika	83 let
1. 4. Korn Otto	30 let	15. 6. Picmaus Jiří	38 let
5. 4. Škranc Vlastimil	62 let	18. 6. Adamcová Miloslava	67 let
8. 5. Lapešová Marie	83 let	27. 6. Drlík Jaroslav	84 let

Všem těmto našim zemřelým spoluobčanům věnujme tichou vzpomínku.

Sbor pro občanské záležitosti
Zdena Dvořáková

Drobné provozovny Obecního úřadu

NABÍZÍ TYTO SLUŽBY:

- nakladač UNC 060 + nákladní auto sklopné
- auto Speciál na kontejnery
6,90 Kčs/km, 23 Kčs za 1/4 hodinu čekání
50 Kčs za týdenní zapůjčení kontejneru
- malovací soupravu Euro Kid 2000 na malování bytu
20 Kčs na 1 den
- přívěsný vozík za osobní auto
30 Kčs na 1 den
- služby našeho sklenářství na ulici Svatopluka Čecha
- levné potraviny a smíšené zboží v našem obchodě na Havlíčkově ulici
- levné obědy a večere od 12 Kčs do 17 Kčs v naší OBECNÍ HOSPODĚ v Kulturním domě na Tyršově ulici.

V NAŠÍ OBCI BYLY V POSLEDNÍCH DNECH
OTEVŘENY

nové soukromé obchody

DROGISTICKÉ ZBOŽÍ, PAPIR a možnost kopírování
na kopírce MINOLTA na ulici Komenského - BUBI
obchod p. Karla Buchtela.

CUKRÁRNA na ulici Žižkově — soukromý podnik
paní Emilie Kuchovské.

Všem soukromým podnikatelům děkujeme za oživení
služeb v naší obci a přejeme, aby každý den byl pro
ně úspěšný!

Potřebujete KOTEL NA ZEMNÍ PLYN pro Váš rodinný
domek?

Nejlevnější zakoupíte přímo v Bílovicích nad Svit.
u DROBNÝCH PROVOZOVEN v budově Obecního
úřadu.

N a b í z í m e :

K O T E L POLOAUTOMATICKÝ — kapacita 25 KW
výrobce: KOVODĚL MORAVSKÝ PÍSEK

Cena: 9 000 Kčs

Informace podá vedoucí DP — paní Eva Suráková
telefon 59 20-72.